

WSTĘP

W moim opracowaniu skupię się na własnych refleksjach na temat fascynującej dziedziny nauki – teorii gier. Chciałabym tylko uwzględnić fakt, iż są to tylko moje własne przemyślenia, które mogą czasami być zbyt wyimaginowane i przekoloryzowane jak również trochę sprzeczne z prawdą.

TEORIA GIER

Wiktoria Rudko, Kryminologia stosowana sem. I

W temacie swojego opracowania skupię się na teorii gier, a konkretniej na własnych refleksjach odnośnie tej dziedziny nauki.

Na wstępie chciałabym przypomnieć, że teoria gier jak sama nazwa wskazuje, zajmuje się m.in. grami strategicznymi. W życiu codziennym spotykamy się z nimi w postaci konkretnych sytuacji np. szachy, tenis czy wychowanie dzieci. Natomiast w życiu zawodowym m.in. w negocjacjach prowadzonych przez wyszkolonych funkcjonariuszy, w prowadzeniu dobrze rozwijającego się biznesu, w psychologii i wielu innych dziedzinach.

Według mnie teorię gier można ująć w słowa, że myślenie strategiczne to próba przechytrzenia przeciwnika, wiedząc, że przeciwnik zmierza do tego samego. Czasem możliwe jest, że przechytrzenie będzie opierać się na próbie nawiązania współpracy, która i tak będzie korzystniejsza dla gracza niż praca indywidualna. Sądzę, że jest to także metoda postawienia się na miejscu przeciwnika, aby móc przewidzieć jego decyzje.

Nieraz słyszymy, że ludzie dzielą się na tych co odnoszą sukcesy i na tych co ponoszą porażki. Moim zdaniem są to ludzie którzy w jakimś stopniu opanowali strategiczne myślenie oraz ludzie, którzy jeszcze nie zapoznali się z tym tematem, albo opanowali go w zły sposób. Czytając artykuły na temat mojego opracowania natknęłam się na pewną wypowiedź, na której oparłam swoją powyższą opinię: "Každy z nas jest strategiem, niezależnie od tego, czy nam się to podoba, czy nie. Tak więc jeśli nie mamy wyboru, lepiej stać się strategiem dobrym niż złym".

W naszym życiu bardzo często spotykamy się z koniecznością podjęcia decyzji. Mogą być to decyzje niezależne od otoczenia i takie które są od niego zależne. Chodzi mi głównie o to, że gdy planujemy przykładowo ściąć drzewo, nie przejmujemy się tym jak poczują się rośliny w otoczeniu tego drzewa, natomiast gdy mamy w planach rozmowę z dzieckiem na konkretny temat, musimy przygotować się na dezaprobatę lub opór ze strony dziecka, ale również na możliwość zgodności. Sumując ten przykład,

chciałam podkreślić, że będąc strategiem należy uwzględnić, że nasze wybory dają możliwość konfliktu, ale także możliwość współpracy.

Przytoczę pewien dobry przykład, który sędzę, że w zupełności zobrazuje model działania strategicznego myślenia. Trener futbolu amerykańskiego, znając słabe i mocne strony swojej drużyny, przykładowo: drużyna dobrze biega, więc grają dołem, drużyna dobrze podaje, więc grają górą, oraz znając zdolności przeciwnika, przykładowo: przeciwnik lepiej gra dołem czy górą, wtedy trener może opracować właściwą strategię.

Mogę przypuszczać, że teoria gier to potężne narzędzie pozwalające na przewidywanie wyników i w pewnym sensie przepowiadania przyszłości.

Zdaniem prof. Roberta Aumann'a, noblisty w dziedzinie ekonomii z 2005 roku, "wszystko, co dzieje się na świecie, jest grą. Od ewolucji po wojny. W sensie, TYLKO gry zmieniają świat." Przykładowo: wsiadając do autobusu mamy możliwość skasowania biletu bądź też nie, a więc gramy z pracownikiem komunikacji miejskiej. Jeśli natomiast zamiast autobusu zdecydujemy się na rower, zaczynamy grę z innymi uczestnikami ruchu drogowego. Na każdym etapie życia bierzemy udział w mini grach.

Mimo tylu przykładów gier z życia codziennego nie zapomniałam oczywiście o istotnym przeznaczeniu teorii gier m.in Robert Aumann, o którym wcześniej wspomniałam, użył tej dziedziny nauki do analizy Talmudu - jest to jedna z podstawowych ksiąg judaizmu - i rozwiązał problem podziału spadku zmarłego męża między jego trzy żony.

Gdyby zwykli ludzie zaczęli by przywiązywać więcej uwagi i rozwijać logiczne oraz strategiczne myślenie, mogli by osiągnąć znacznie więcej w wielu dziedzinach. Sędzę, że w przyszłości dojdzie do tego, a to dlatego, że dziedzina teorii gier jest dość młoda dziedziną i dopiero się rozwija, więc niewiele ludzi zna się na niej na tyle by móc się nią posługiwać w dobry sposób.

Na zakończenie chciałam podkreślić, że mimo tak szerokiego obszaru zastosowań sędzę, że teoria gier nie jest i nigdy nie będzie uniwersalną metodą do rozwiązywania wszelkich konfliktów. Wiele problemów jest zbyt skomplikowanych by ująć je w konkretne ramy matematycznego rozwiązania za pomocą teorii gier. Chciałam też zwrócić uwagę, że w teorii gier jest narzucone racjonalne postępowanie graczy, a jak wiadomo nie każdy człowiek postępuje w pełni racjonalnie i nie zawsze te decyzje są przemyślane. Niektórzy lubią wyskakiwać poza racjonalne decyzje, aby "spróbować" czegoś nowego co nie zawsze skutkuje zmaksymalizowaniem własnych zysków w jakiegokolwiek byłyby postaci.

Bibliografia:

1. Avinash K. Dixit , Barry J. Nalebuff - "Sztuka strategii"
2. T. Rostański - "Teoria gier"